

phagum dicunt: quae res aliis fortassis anſam praeſtuit, ut ex cerebro equorum procreari dixerint, quo quidem in aquas abjecto veſci, a ratione non eſt alienum, nam et Bellonius teſtatur, calvariis bubulis in aqua projectis oblectari, ejuſque gnaros Ligeris accolat, calvarias eas ſtudioſe adſervare iis denique in Ligerim immerſis, Gobios allicere, ut facilius eos poſtea capiant. Idem teſtatur Rondeletius. *Capiuntur* autem facile et magna in copia, inquit Geſnerus, circa ripas lacus noſtri retis genere, quod Stoſzbaren appellant.

Aliquando bis aut ter anno *pariunt*. Aeſtate vermiculis quibuſdam in ventre vitiari dicuntur, teſte Alberto. Rondeletius *carne* ait eſſe molli inſipida, virus nonnunquam reſipiente: fallique medicos, qui

Gobiones fluviatiles aegris apponi volunt, his eam ineſſe ſucci bonitatem exiſtimantes, quam Galenus in marinis commendat, ab hiſce enim illos hac dote multum ſuperari. Coenum aliquando reſipiunt. Author de natura rerum, ſalubriores eſſe ait, ubi aquas arenofas in nutrimentum habent. Et Geſnerus elixum ſatis ſolidum eſſe teſtatur, nec contemnendum in cibo.

N. Ad Gobiones referimus piſcem Rheni ac Moeni alumnium rariorem, quem Obriß, ſeu Obreß, quaſi Obkreß, Piſcatores vocant. Ambire enim videtur inter Gobionem et Percam. Huius iconem, exhibet Tab. 31. ea figura ac magnitudine, qua cum duobus ſociis captus eſt non procul Francofurto, 16. April. 1649.

ARTICVLVS II.

De Gobio capitato.

TAB. XXIV.

9.

*Aldrovand.
de Piſcibus
l. 5. c. 28.*

*Bellon. de
Aquatil. l. 2.*

Gobio capitatus nomen iſtud a Capite pro corporis ratione maximo accepit. Non tantum apud Italos, ſed et inter Germanos varias fortitus eſt appellationes. *Gropp* dicitur inter Helvetios, *Cop* vel *Kop* in Carinthia, *Kaolrapp* in Franconia: alicubi *Mul*, circa Tridentum (qua parte Germanice loquuntur) *Tholiman*. Saxones et Miſenia capite, quod fere globi inſtar rotundum habet, ſed compreſſum, varia ei nomina fecerunt: *Keuling*, *Kulingk*, *Kulheit*, *Kaulheupt*. Anglice a *Bulhed*, a capite taurino, quaſi Bucephalum dicas, nempe ob magnitudinem, non ſimilitudinem formae. Rondeletius et Bellonius *Βοίτρον* vel potius *Βοίτρον* aut *Βοίτρον* Ariſtotelis eſſe volunt; ſed cum is duntaxat in fluviis ſub ſaxis ſtabulari, quod et aliis competit, ſcribat, nihil definiri poteſt. Cremonenſibus *Bot* vel inde vocatur, quod Buſonem, qui Botto vulgo, deformi oris riſtu referat. Piſciculus eſt ranae piſcatrici ſimilis, ſi parva magnis (inquit Rondeletius) conferre licet, corporis figura et colore. Capite enim magno eſt, lato et depreſſo. *Oris* magno hiatu, ſine dentibus: ſed pro iis labra inſtar limae

aspera habet: *pinnaſ* binas ad branchias, rotundas, et ambitu pulchre criſtatas: duas alias inferius parvas, longiuſculas, albicantes in medio ſummi ventris: aliam ab ano ad caudam: in dorſo quoque geminas, non ſingularem, ut Rondeletius ſcribit, qui aliam forte ſpeciem, inquit Geſnerus, nobis ignotam vidit: nam et cauda, quam ſuo attribuit Cotto, proportionem multo longior eſt, quam in noſtro. Ex hiſ dorſi pinnis brevior, quae capiti propior, altera longior caudam verſus, quam tamen non attingit: idque in fluviatili et lacuſtri genere ſimiliter. *Oculi* ſuſum ſpectant. Branchias quaternas habet, *hepar* magnum ſine felle. Si corpuſculum ſpectes, ventriculum magnum. Foemina *ovis* immodice turget, quae in pectore in globos collecta, geminas veluti mamillas prae ſe ferunt, et membrana veſtiuntur nigricante. *Lapilloſ* in capite habet. Qui in *lacubus* degunt, (ut Tigurini lacus exemplo oſtendit Geſnerus) non ſolum magnitudine inferiores ſunt *fluviatilibus*: raro enim ultra digiti medii longitudinem excreſcunt; ſed ſpecie etiam differunt; etſi